

biografija

Ukratko o Arminu:

- rođen 12.08.1990. godine u Brčkom
- filmski, pozorišni i televizijski glumac
- prvi glumački nastup ima sa 8 god.
- prvi veliki filmski projekat sa 13 god.
- dobitnik više nagrada i priznanja
- diplomira 2014. godine na Akademiji Dramskih Umjetnosti
- igra uloge u domaćim, regionalnim i svjetskim projektima

+387 60 00 6161

info@arminomerovic.ba

arminomerovic.ba

Ferhadija 27
71000 Sarajevo
Bosna i Hercegovina

ARMIN OMEROVIĆ

o Arminu

Armin Omerović je filmski, pozorišni i televizijski glumac. Rođen je 12.8.1990. godine u Brčkom, BiH. Diplomirao je 2014. godine na Akademiji Dramskih Umjetnosti u klasi profesorice mr. Selme Alispahić kao student generacije.

Prvi profesionalni glumački projekat dobija sa svojih 13 godina u filmu „Put lubenica“ redatelja Branka Schmidta. Svoj drugi veliki glumački projekat ostvaruje u filmu „Armin“ Ognjena Sviličića. Zajedno ova dva filma imaju preko 50 svjetskih nagrada te su oba filma bili nominirana za nagradu Oscar kao izabrani predstavnici svojih zemalja. Film Armin je dobitnik najprestižnijih nagrada u svijetu kao što su nagrade na festivalima u Karlovim Varima u Hrvatskoj, nagrada „Vladimir Nazor“, nagrada „Oktavijan“ u Puli te je dobitnik svjetske nagrade za najbolji film na festivalu u Palm Springsu.

Osvaja nagrade za najboljeg glumca u Bursi (Turska) te u Beogradu na Beo-Festu dobija nagradu za najboljeg glumca. Dobitnik je i nagrade „Večernjakov pečat“ u kategoriji „Uspjeh godine“. Nominiran je u Los Angelesu za najboljeg mladog svjetskog glumca „Young artist award“ u jakoj kategoriji iz cijelog svijeta. Ostvario je mnoge uloge u teatru od kojih izdvajamo: „Alan Ford“ Kokan Mladenović Kamerni teatar 55 i Teatar Capodistria te uloge u predstavama Narodnog pozorišta Sarajevo „Divlje Meso“, „Čudovište iz pozorišta, „Lutkareva djeca“ i „Knjeginja Čardaša“. Učesnik je mnogih teatarskih i filmskih radionica među kojima se izdvaja radionica glume u Berlinu sa Meryl Streep i Keanu Reeves-om. Aktivno svira gitaru, harmoniku i klavir.

Edukacija

2001 - 2009

SS fra Martina Nedića Orašje

Akademija Dramskih Umjetnosti

2009 - 2014

Filmografija

2006

Put lubenica

'Put Lubenica' je film o trgovini i krijumčarenju ljudi, PTSP-u te ljubavi. Radnja filma se odvija na Balkanu, regiji poznatoj po stoljetnim sukobima među civilizacijama i religijama. Posljednji takav sukob na tom području izbio je nakon raspada SFRJ. U novonastalim državama bilo je teško uspostaviti red i mir, pa su pojedine regije postale utočišta kriminala.

Jedno od najvećih zala današnjice, trgovina ljudima, slijedi tzv. balkansku rutu, kojom se ljudi krijumčare na Zapad. U dnevnim novinama Bosne i Hercegovine kao i Hrvatske česti su izvještaji o grupama ilegalnih imigranata koje je policija otkrila, od kojih su isto tako česti oni koji govore upravo o pogibijama tih imigranata.

'Put Lubenica' je priča inspirisana istinitom pričom o dvanaestero ilegalnih imigranata koji su se utopili u rijeci Savi, na granici Bosne i Hercegovine i Hrvatske. U scenariju je ovaj događaj proširen i sagledan očima mlade Kineskinje, koja izgubi oca u toj nesreći, te je prikazan odnos između nje i bivšeg vojnika Hrvatske vojske, izliječenog narkomana koji pati od PTSP-a i koji je u ratu izgubio sve. Jezična i kulturološka barijera između glavnih likova daje posebnu dimenziju filmu, prožetom spoznajom kako je teško nositi se s teretom koji nikada neće biti moguće odbaciti: mjestom rođenja.

Armin Omerović sa filmom „Put lubenica“ predstavio se na Pulskom Filmskom Festivalu na kojem će se još 3 puta pojaviti sa svojim ostalim projektima u idućim godinama. Put lubenica je osvojio mnoge europske i svjetske nagrade te je otkupljen na Francuskom tržištu.

Armin

2007

Humoristična drama o ocu i sinu koji odlaze na audiciju za film. Na audiciji je opet Emir Hadžihafizbegović a mladog Armina glumi - mladi Armin (Omerović).

Ibro (Emir Hadžihafizbegović) i njegov četrnaestogodišnji sin Armin (Armin Omerović) putuju iz Orašja u Zagreb na audiciju za ulogu u filmu koji govori o ratu u Bosni a snima se u njemačkoj produkciji. Kada se autobus pokvari, oni se uplaše da će zakasnuti na audiciju, ali ipak uspijevaju autostopom stići do Zagreba. Stižu do hotela u kojem se održava audicija, ali prekasno. Ibro se ne predaje i uspijeva izboriti da Arminu daju još jednu priliku. Audicija ne prolazi baš dobro jer redatelj smatra da je Armin prestar za ulogu no Ibro ne odustaje i tjera Armina da odsvira nešto na harmonici..

Ime ovog filma i njegovog glavnog lika nije slučajno baš - Armin. Glavni glumac je mladi Armin Omerović koji je debitirao u Schmidtovom filmu 'Put lubenica', za kojeg je scenarij pisao Ognjen Sviličić. Sviličić je bio prisutan na audiciji za 'Put lubenica' na kojoj se mladi Armin pojavio u pratnji svog oca, što je Sviličiću dalo ideju za priču 'Armina', filma koji je i nazvan prema svojoj inspiraciji, Arminu Omeroviću.

Osim što je briljirao u svom prvom glumačkom nastupu u 'Putu lubenica', taj srednjoškolac iz Orašja inače se bavi muzikom. Tako je i u filmu zasvirao na svojoj harmonici a i zapjevao sa svojim velikim glumačkim uzorom, Emirom Hadžihafizbegovićem, koji je i sam započeo karijeru jednom 'Audicijom' ali onom pozorišnom. Armin i Hadžihafizbegović već su se upoznali na radu u 'Putu lubenica' a u ovom filmu funkcioniraju kao par koji nosi cijeli film. Osim njih, nastupaju i različiti hrvatski i bosanski glumci (Boris Svrtan, Enis Bešlić, Daria Lorenci i Bojan Navojec), tu je i hrvatska glumica njemačkog porijekla Barbara Prpić ali i par njemačkih glumaca (Marie Bauer i Orhan Guner) koji sa svojim likovima trebaju predočiti odnos zapadnih medija prema ratu u bivšoj Jugoslaviji. Osim što je osigurao njemačke glumce, njemački koproducent filma uspio je izboriti i premijeru na Berlinaleu, gdje je Sviličić svjedočio onome što hrvatski redatelji ne doživljavaju često - prepunim dvoranama i dobrim kritikama.

Njemački filmski kritičar Bernd Buder, kojeg poznajemo s prošlog Zagreb film festivala (odabrao je za prikazivanje i predstavljao filmove zabranjene u komunističkim zemljama!) je na siteu Berlinalea pohvalio 'izvanredni par glumaca' koji se koriste 'diskretnim govorom tijela i malim gestama' a Sviličić po njemu 'melanholični ugođaj povezuje sa suptilnom komedijom situacije.'

Puno kritičnija je Deborah Young s Varietyja koja zamjera Sviličiću 'nategnuti pa i pokroviteljski pristup' bosanskoj problematici no hvali realistične izvedbe dobro režiranih glumaca. Iako je Sviličića ta kritika navodno dosta uvrijedila, pokazalo se da je Young ipak bila sklona filmu jer ga je preporučila direktoru filmskog festivala u Tribeci. Posebno je pohvaljen i nagrađen na beogradskom FEST-u.

Nagrade na: Pula film festivalu, Durban Film festivalu, Palm Springsu, Skopju, Herceg Novom, Parizu, Karlovym Varyma, Durbanu, Wiesbadenu, Sofiji i Beogradu.

2012

Halimin put

"Halimin put" je dirljiva priča o dvije žene koje dijele jedno majčinstvo u poslijeratnoj bosanskoj Krajini, tačnije, priča o dobroćudnoj Halimi koja pokušava pronaći svog nestalog sina, svjesna kako je jedini način da uspije u svojoj namjeri taj da pronađe svoju nećakinju koja je s njim na poseban način povezana, a koju niko nije vidio već dvadesetak godina...

Dirljiva priča o životu, ljubavi, majčinstvu. Film koji je osvojio 31 svjetsku filmsku nagradu.

Boško i Admira

2013

Dvoje mladih Sarajlija, Admira i Boško su odlučili da napuste Sarajevo 18.maja 1993. Nakon dogovora, preko zajedničkih prijatelja, sa obje strane krenuli su oko 17 sati preko Vrbanja mosta ka Grbavici. Prvo je na mostu smrtno pogođen Boško a zatim i ranjena Admira, koja je izdahnula desetak minuta kasnije grleći mrtvog momka. Njihova tijela su ostala cijelu sedmicu na mostu, kada su uz pomoć Radnog voda izvučena na sarajevsko naselje Grbavicu, koje je bilo kontrolom VRS. Snage UN su odbile pomoći u izvlačenju tijela dok su se obje strane u sukobu međusobno optuživale za smrt mladog para. Sahranjeni su u Lukavici na srpskom vojničkom groblju a tijela su 1996. po želji Admirinih roditelja prenesena na groblje Lav u Sarajevu. U filmu govore Admirini i Boškovi roditelji, prijatelji koji su učestvovali u dogovoru oko prelaska, svjedoci ubistva i druge osobe iz života mladog para. Kako nisu urađene obdukcije tijela niti je vođena istraga, pravac iz koga je pucano i ubice su ostale nepoznate.

Počivali u miru je dramska serija koja je s prikazivanjem krenula 2013. godine. Tvorci serije su Goran Rukavina i Koralka Meštrović. Redatelji prve sezone su Kristijan Milić i Goran Rukavina, a glavni scenarist je bio Saša Podgorelec, dok su scenaristi epizoda bili Ivor Martinić, Ivan Turković Krnjak i Marko Hrenović.

Druga sezona premijerno je prikazana 2015. godine. Redatelj je Goran Dukić, a glavni scenarist Saša Podgorelec. U drugoj sezoni u glavnim ulogama pojavio se niz poznatih glumaca kao što su Anja Šovagović Despot, Goran Navojec, Nina Violić i Daria Lorenci.

"Počivali u miru" postao je prvi regionalni dramski format čija je prava razvoja za američko tržište otkupio jedan od najvećih svjetskih studija Lionsgate, o čemu je pisao i The Hollywood Reporter.

2015. pravo prikazivanja ove dramske TV serije otkupila je belgijska javna televizija za flamansko govorno područje – Vlaamse Radio en Televisieomroeporganisatie – VRT i serija i odredila ju je prikazivati u udarnom

2014

Crno bijeli svijet

Ksenija je žena srednjih godina koja se rastavila od svog muža Jure, koji se u međuvremenu oženio sa Srpkinjom Jagodom. Njih dvoje imaju dva sina. Stariji sin Kipo student je novinarstva kojeg u prvim epizodama upoznaje-mo kao mladog vojnika u JNA. Njegov je najbolji prijatelj zagrebački Dalmatinac Žungul, a njegova je djevojka Marina koja radi u Studentskom listu. Kipov mlađi brat Željko, zvan Žacu, gimnazijalac je koji proživljava pubertetsku fazu. Jura živi s novom suprugom Jagodom i njezinom kćeri iz prvog braka, Unom. Ona se sviđa Žacu koji joj se to boji reći. Situacija se zakomplicira kada Ksenija sinovima objavi da se vjenčala s taksistom Dominikom, koji se vratio iz Švicarske te ima sumnjivu prošlost. Dominik je također brat Ksenijine susjede, Dunje, koja je apstraktna umjetnica.

Tourist

2014

On a weekend night in Sarajevo, a half unconscious German tourist meets a Bosnian young man through an unlikely series of events. Their new friendship is tested through a fight, a call to ambulance and accusation of thievery.

2014

A quintet

Omnibus "Kvintet", rađen u koprodukciji Njemačke i Sjedinjenih Američkih Država, predstavljen je na projekciji u Narodnom pozorištu u okviru Takmičarskog programa igranog filma 20. Sarajevo Film Festivala, izvan konkurencije.

Film je sačinjen od pet kratkih igranih ostvarenja reditelja iz različitih zemalja koji tragaju za vlastitim identitetom u modernom svijetu.

Pet priča odigrava se u pet različitih dijelova svijeta - Njemačkoj, SAD-u, Italiji, Turskoj i na Balkanu, ali su svi na određeni način vezani za multikulturalni grad Berlin.

Kud puklo da puklo

2014

„Kud puklo da puklo“ je hrvatska serija. Serija je sa snimanjem krenula 2014. godine, a sa emitiranjem 5.9. 2014. na Novoj TV. Serija se emitira od ponedjeljka do petka u 21:15 h. Snimanje prve sezone serije "Kud puklo da puklo" završilo je 14. marta 2015. godine, a emitiranje prve sezone završilo je 7. juna 2015. godine. Započelo je snimanje druge sezone hit serije 'Kud puklo da puklo', a emitiranje druge sezone započelo je 7. septembra 2015. godine.

2015

Stupica nevidljivog djeteta

Šemsudin Gegić, režiser filma, prati životnu priču Alena Muhića, kojeg je majka, žrtva silovanja iz Foče, ostavila nakon rođenja u goraždanskoj ratnoj bolnici...

En uzun yol

2015

“The Longest Way Home” tells universal topics like trust, betrayal or passion on the streets of Sarajevo from the perspective of two young musicians, two brothers. This little film researches how new generations handle sociological and historical problems of a culture and how these reflect on each everyday lives.

2015

Hiljadarka

Bosna, 1955. Atif Kurtović, sin penzionisanog rudara, prvi put silazi u rudarsku jamu kada mu saopštavaju vijest da je odabran za lice koje će ukrasiti najvrijedniju novčanicu u državi. Niko ne zna kako su baš njega odabrali. Atif odlazi u Beograd, upoznaje Tita, a kada se vraća u svoje malo rudarsko mjesto, dobija posao kakav zaslužuje. Atif se zaljubljuje u lokalnu prostitutku, prelijepu, ali posrnulu mladu ženu, koju svi zovu Hiljadarka po cijeni koju je odredila za pružanje svojih usluga. Uživajući u svojim privilegijama, Atif napušta posao i odaje se porocima. Atif i Hiljadarka padaju u nemilost društva. Da li će Titova iznenadna posjeta rudniku još jednom promijeniti Atifov život?

Armin Omerović ovdje je ostvario ulogu španjolca Huana.

Film je mozaične strukture i govori o postratnom provincijskom gradiću prateći sudbine dvadesetak likova tokom nekoliko jesenjih dana. Veći dio događa se ipak unutar jednog dana, kada grad nadlijeću ždralovi, u vrijeme sahrane Profesora, lika koji je dan ranije izvršio samoubojstvo, i to na bizaran način: ubio se pištoljem za ubijanje stoke. Najviše zbog tog detalja, Profesorovi sugrađani pokušavaju svaki na svoj način proniknuti u motive tog neobičnog samoubistva. Na taj način najviše govore o sebi, ali i gradiću u kojem se to sve događa, tvoreći fresku u kojoj je glavni lik upravo grad.

2017

Čista ljubav

Čista ljubav je hrvatska telenovela nastala prema ideji scenaristice Nataše Buljan. Serija je započela s emitiranjem 10. septembra 2017. godine na Novoj TV. Serija se emitira od ponedjeljka do petka u 20:15 h. Samohranog oca Tomu Viteza sa njihovom zajedničkom kćerkicom Mašom napustila je supruga i majka Helena. Ona se teško nosila s neimaštinom i nedaćama koje su zadesile njenu porodicu, te je za sve krivila Tomu. Kako bi pomogla porodici, otišla je raditi u Njemačku kao čistačica stana bogatog muškarca. Nedugo nakon odlaska, javlja Tomi kako je u vezi s nadređenim te kako se ne namjerava vratiti u Hrvatsku. Tomo ostaje sam s petogodišnjom kćeri Mašom koju obožava. Sve nepravde i udarci Tomu nisu učinili ogorčenim čovjekom, ali ga jesu učinili opreznijim i sumnjivijim prema životu i drugim ljudima. Povukao se od svega, vratio kući, brine za kćer i zapošljava se kao smetlar u gradskom poduzeću.

Tomu je jako odredilo odrastanje u sirotištu pored malog mjesta. Nakon što mu roditelji nastradaju u prometnoj nesreći, Tomo odlazi u Dom za nezbrinutu djecu, zajedno sa svojom starijom sestrom Brankom. Tamo upoznaje svog vršnjaka Ranka, koji je kao novorođenče ostavljen pred vratima Doma. Ranko i Tomo su bili prijatelji u sirotištu do ključnog momenta kada je između njih došlo do raskola (Ranko misli da je Tominom krivicom završio u popravnom domu).

Najveću podršku u životu mu pružaju brižna sestra Branka i najbogatija žena iz mjesta Edita Leskovar, stara prijateljica njegovih pokojnih roditelja. Edita je bila mlada, u braku sa starijim mužem, a Tomin i Brankin otac zgodan, muževan i slatkorječiv. Editi je on bio ljubav života, a ujedno i najveća bol. Ostala je trudna s Tominim ocem i rodila Ranka koga je dala kao malog u Dom za nezbrinutu djecu. Tako Ranko odrasta u uvjerenju da nema obitelj, ni ne sluteći zapravo koliko je blizu svoje prave obitelji.

U Tomin život ubrzo ulazi Sonja, odgajateljica u vrtiću, te ljubavne iskre zafrcaju na prvi pogled. No problem nastaje kad Tomo saznaje kako je Sonja Rankova zaručnica. Ranko je sada poduzetnik i vlasnik caffe bara Fenix, nekadašnjeg Casina As koji je bio maska za bordel. S obzirom da Ranko pred Sonjom glumi iskrenog, poštenog i vjernog muškarca, Sonja ni ne sluti kakve je Ranko zapravo naravi. Pored Sonje, Ranko ima i ljubavnicu Snježanu koja se za njega s vremenom vezala i iskreno se zaljubila. Ranko ne mari za njene osjećaje, već je njegov cilj oženiti Sonju.

Uz teško bolesnu majku Jasnu, Sonja ima i mlađeg brata Vladu, te oca Milana koji radi kao Rankov knjigovodja. Cijela porodica vrši pritisak na Sonju da se napokon skrasi, svako iz svojih razloga. Kad Sonja shvati kako njezina obitelj ne samo da ovisi o Ranku, već da je i u opasnosti od njega, pristaje na udaju iz straha i osjećaja dužnosti.

Faruk and Ivan were good friends. Faruk is Bosnian and Ivan is Serbian. The day before the Bosnian war, Faruk's father was killed by some Serbian extremists because of Ivan. So the relationship between Faruk and Ivan was broken. And Ivan left Faruk and aunt Fatima.

The story happens in a week before the signing of Dayton Agreement, there is a black convertible slowly driving at night in a Bosnian residential area. There is a child waiting for his parents, a mom Fatima who lost her husband and her son Faruk who lost his father. Their life has been changed when a Serbian young man Ivan suddenly comes back and intrudes in. However, it is not until that mysterious black convertible enters here that everyone realizes the crisis is just on.

Ivan finally has a difficult choice to decide. He wants to save both his aunt and his old friend but just one can be saved. Why such a situation? How will Ivan decide?

Nagrade

Armin osvaja nagrade za najboljeg glumca u Bursi 2008 „Silk Road Film Festival“ te specijalnu nagradu grada Burse za najboljeg glumca.

U Beogradu 2007. godine na BEO-FESTU dobija nagradu za najboljeg glumca u filmovima „Armin“ i „Put lubenica“, jednoglasnom odlukom prima nagradu u Sava centru.

Sa filmom „Armin obilazi svjetske festivale kao što su: Berlinale, Tribeca film festival, Bursafilm festival, Tokio film festival, Palm Springs, Pariz, Sarajevo, Herceg Novi itd, te osvoja nagrade za najboljeg glumca u Bursi te specijalnu nagradu grada Burse za promoviranje BiH te nagradu u Herceg Novom.

Armin Omerović je dobitnik „Večernjakovog pečata za 2007-2008“ u kategoriji „Uspjeh godine“. Kao 18-godišnjak biva nominiran po prvi put u Los Angelesu za najboljeg mladog svjetskog glumca „Young artist award“ u jakoj kategoriji iz cijelog svijeta.

Dobitnik je mnogih priznanja i zahvalnica na polju društvenog i glumačkog rada.